

Bane. Selv om jeg for mit Vedkommende maatte finde, at der ikke er megen Grund til at vælge dette ny Alternativ, har jeg ikke nogen, i alt Fald ikke tilstrækkelig Grund til at modsætte mig et Forslag, der kun giver mig en større Frihed og ikke nogen mere bindende Forpligtelse end det oprindelige Forslag.

Det andet Ændringsforslag, som jeg undtager fra min almindelige Fraraadelse, er Nr. 38, stillet af hele Udvalget, om, at Tidsgrænsen, indenfor hvilken Ministeren kan give Koncession paa de her omhandlede Privatbaner, forlænges fra 1923 til 1925. Jeg vilde oven i Købet have fundet det nok saa rimeligt, at Fristen var bleven forlænget endogsaa lidt mere, men det skal jeg ikke dvæle videre ved. Dette Forslag kan jeg altsaa tiltræde.

Naar jeg derimod fraraader de øvrige, fra anden Side stillede Forslag, er det først og fremmest af økonomiske Grunde, fordi de paa et enkelt nær, som jeg straks skal komme til, alle stille forøgede Krav til Statens Midler. Jeg behøver ikke at komme tilbage til de Grunde, jeg har haft for at stille mig saa betænkelig, som jeg allerede har gjort overfor de forøgede Tilskud, som jeg dog er gaaet med til i de af mig stillede Forslag. Jeg skal kun sige, at vil man yderligere vedtage alle de Forslag, jeg her taler om, vil det jo blive endnu adskillige Millioner ud over de 6, som jeg er gaaet med til.

Det ene Forslag, jeg fraraader, skønt det ikke kræver noget direkte Tilskud fra Statens Side, er det under Nr. 10 af et Mindretal af Udvalget stillede, gaaende ud paa at give Hjemmel til en ny Jernbane fra Slangerup til et Punkt paa Frederiksværk-Banen. Selv om denne Bane ikke kræver noget Tilskud fra Staten, og selv om dens Anlæg gøres afhængigt af, at den bestaaende Bane fra Frederiksværk til Hillerød gaar ind derpaa, underkaster sig fælles Drift, eller hvilken fremtidig Ordning man nu vil tænke sig mellem de to Baner, og selv om man derfor kunde berolige sig med Hensyn til den Konkurrence, en saadan Forlængelse af Slangerup-Banen vilde paaføre Hillerød—Frederiksværk-Banen, bliver der tilbage den Konkurrence, som vil paaføres Statsbanen fra Hillerød til København. Det er af Hensyn til denne Konkurrence, jeg tillader mig at fraraade dette Forslag. Hvor meget denne Konkurrence vil betyde, har jeg ikke havt Lejlighed til nærmere at overveje, thi det er jo først i den 11te Time, at dette Forslag er kastet ind i Forhand-

lingerne her, men enhver vil kunne sige sig selv — det gaar jeg i alt Fald ud fra —, at en Konkurrence vilde der blive. Thi der er al Udsigt til, at største Delen af Trafikken fra Frederiksværk eller eventuelt Hundested til København vilde blive ført ned over den ny Linie og ikke komme om ad Statsbanen. Var der Tid til nærmere Undersøgelse og Overvejelse af dette Forhold, var det jo muligt, at jeg vilde kunne komme til at tage en anden Stilling, men det er der, som sagt, ikke. Jeg vil dog ogsaa sige, at en Bane som denne, der ikke kræver noget Tilskud fra Staten, vil jo ingenlunde være afskaaren fra at komme frem og ogsaa faa Støtte fra Regeringens Side, hvis man ikke har anden Indvending imod den, selv om dette Lovforslag vedtages, uden at den derpaa findes opført. Jeg mener ikke, at vi ved at vedtage dette Forslag afskære os selv fra i de følgende Aar at tage imod Baner, der intet Tilskud kræve fra Statens Side.

Alle de øvrige Forslag kræve jo derimod et direkte Tilskud fra Statens Side. Det er, som sagt, min almindelige Grund til at fraraade dem. Desuden har jeg ved en Del af dem nogle særlige Grunde, som jeg nu skal komme til, idet jeg gennemgaar de enkelte Forslag.

Jeg møder da først Ændringsforslaget under Nr. 3 af 3 Medlemmer af Udvalget, der genoptage det ved 2den Behandling foreliggende Forslag om til Skern—Skive-Banen at knytte en ny Statsbane fra Vind til Holstebro. Jeg har derom udtalt mig ved 2den Behandling og skal under Henvisning dertil nøjes med paa ny at betone, at denne Tilknytning efter min Mening ikke er tilstrækkelig motiveret og vil blive for kostbar. Den vil jo koste ca. 1,250,000 Kr., og det synes jeg er for meget for at faa en tredje Bane ind til Holstebro fra Syd og Vest. Jeg tror ikke, at Holstebro med Rette kan klage over Baneforholdene, som de efter mit Forslag ordnes, i det Omfang, det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) gjorde gældende; men skulde der virkelig være en berettiget Klage fra Holstebros Side, saa tror jeg, at den snarere burde imødekommes paa anden Maade, nemlig ved at flytte Skæringspunktet ved Aulum længere mod Syd, saaledes som det oprindeligt fra Jernbanekommissionen var paatænkt; thi det er jo i alt Fald ogsaa kun det, som Holstebro, da den først henvendte sig til mig, klagede over, nemlig, at det nu var projekteret for nordligt. Det vil imidlertid medføre en fornyet Overvejelse af, hvorledes saa Ringkøbing Side-